

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1275/2023
12.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Наташе Куљак, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Димитровграду К бр. 120/22 од 17.08.2023. године и Кв бр. 94/23 од 29.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Куљак, поднет против правноснажних решења Основног суда у Димитровграду К бр. 120/22 од 17.08.2023. године и Кв бр. 94/23 од 29.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Димитровграду К бр. 120/22 од 17.08.2023. године утврђено је да трошкови у кривичном поступку К бр. 120/22 настали ангажовањем адвоката Наташе Куљак, као браниоца окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији износе 109.500,00 динара и наложено је рачуноводству Основног суда у Димитровграду да их на терет буџета Републике Србије исплати адвокату Наташи Куљак у року од 60 дана од дана правноснажности овог решења.

Решењем Основног суда у Димитровграду Кв бр. 94/23 од 29.09.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Куљак изјављена против решења Основног суда у Димитровграду К бр. 120/22 од 17.08.2023. године.

Против напред наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Куљак, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са

предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако да поднети захтев за заштиту законитости усвоји и трошкове поступка призна према Тарифи која важи у време доношења одлуке о трошковима као и да одлучи о допунским трошковима које је бранилац истицао у жалби.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је суд побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП уз образложење да је суд, погрешном применом члана 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвокат, браниоцу окривљеног признао трошкове по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања радње, а не по важећој у време доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, при чему браниоцу окривљеног другостепеним решењем нису досуђени ни додатни трошкови које је потраживао на име путних трошкова и одсуства из канцеларије.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7. истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о адвокатури прописано је да адвокат има право на награду и накнаду трошкова за свој рад у складу са тарифом коју доноси Адвокатска комора Србије, а одредбом става 2. истог члана прописано је да се висина награде за рад адвоката утврђује у зависности од врсте поступка, предузете радње, вредности спора или висине запрећене казне.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл. гласник РС“ бр. 43/2023 (у даљем тексту: Адвокатска тарифа) прописано је да судови примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка, која представља одлуку којом се решава о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини трошкова.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Димитровграду К бр. 120/22 од 30.12.2022. године окривљени АА ослобођен од оптужбе за кривично дело из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и одлучено је о трошковима кривичног поступка тако што је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 36/23 од 02.08.2023. године.

Дакле, о обавези плаћања трошкова кривичног поступка одлучено је првостепеном пресудом када је на снази била Адвокатска тарифа „Сл. Гласник РС“ бр. 121/12,99/20,37/21, коју су нижестепени судови у побијаним решењима правилно применили, при чему је и сам захтев за накнаду трошкова бранилац окривљеног поднео 05.04.2023. године, такође пре доношења нове Адвокатске тарифе, а такође и правноснажности пресуде.

Имајући у виду напред наведено, одлуком о трошковима кривичног поступка нижестепеним решењима суд није повредио законске одредбе, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Осим тога, неосновани су и наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости да је побијаним другостепеним решењем учињена повреда закона јер о додатним трошковима које је тражио, на име награде и нужних издатака за путне трошкове и одсуствовање из канцеларије, није одлучено.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Имајући у виду да се о трошковима кривичног поступка одлучује пресудом, то је сваки захтев за накнаду касније тарифираних трошкова неоснован, јер се посебно решење може донети само о висини трошкова, а не и о обавези плаћања трошкова који нису били предмет одлучивања у пресуди.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**